

Întrebare:

Suntem o casa de expeditii care efectueaza transporturi aeriene, maritime rutiere sau combinate, din tari nonUE in Romania, facturate catre alte societati din grup, tot case de expeditii cu sediul in tari nonUE, acestea facturand clientul direct, bunurile circuland cu conditie de livrare DAP.

De asemenea avem situatia cand si noi facturam astfel de transporturi direct catre clientul final din RO/importatorul si primim factura de la o alta companie nonUE din grup.

In opinia dvs. ce regim de TVA ar fi corect sa aplicam acestor servicii de transport aferente import, facturate/primite catre/de la societati nonUE din grup, scutite de TVA sau neimpozabile in Romania aplicand regimul taxarii inverse pentru facturile primite de la societatile nonUE?

Intrebarea vine in contextul in care nu stim in ce masura conditia de livrare DAP este suficienta pentru a justifica ca, valoarea transportului nostru a fost inclusa in vama, factura emisa de noi nefiind inregistrata in DVI cand noi facturam alta companie din grup sau factura primita de la alta companie din grup nefiind inclusa in DVI cand noi facturam importatorul.

Răspuns:

Avand in vedere ca serviciile nu se pot incadra in niciuna dintre exceptiile prevazute la art. 278 alin. (4)-(7) din Codul fiscal, se aplica regula generala de la art. 278 alin. 2 din Codul fiscal, dispozitii care prevad ca locul de prestare a serviciilor catre o persoana impozabila care actioneaza ca atare este locul unde respectiva persoana care primeste serviciile isi are stabilit sediul activitatii sale economice.

Potrivit prevederilor pct. 15 alin. (7) din NM, serviciile prevazute la art. 278 alin. (2) din Codul fiscal, prestate de prestatori stabiliti in Romania catre beneficiari persoane impozabile care sunt stabiliti in afara Uniunii Europene, urmeaza aceleasi reguli ca si serviciile intracomunitare in ceea ce priveste determinarea locului prestarii si celelalte obligatii impuse de prezentul titlu, dar nu implica obligatii referitoare la declararea in declaratia recapitulativa, conform prevederilor art. 325 din Codul fiscal, indiferent daca sunt taxabile sau daca beneficiaza de scutire de taxa, si nici obligatii referitoare la inregistrarea in scopuri de TVA specifice serviciilor intracomunitare prevazute la art. 316 si 317 din Codul fiscal.

Asadar, operatiunile respective sunt neimpozabile pe teritoriul Romaniei si se declara doar in decontul de TVA.

2) serviciile primite de la o alta companie din grup din tari terte

Se aplica acelasi rationament, respectiv art. 278 alin. 2 din Codul fiscal, privind locul prestarii de servicii iar persoana obligata la plata taxei este societatea beneficiara (agentia de transport), conform prevederilor art. 307 alin. 2 iar plata se realizeaza prin taxare inversa conform prevederilor de la art. 326 alin. 2 din Codul fiscal.

Pentru serviciile facturate de casa de expeditie catre importatorul din Romania, locul prestarii de servicii este la beneficiar, respectiv in Romania si factura se va intocmi cu TVA, avand in vedere ca potrivit prevederilor art. 294 alin. 1 lit. d) sunt scutite de TVA prestarile de servicii, inclusiv transportul si serviciile accesorii transportului, altele decat cele prevazute la art. 292, daca acestea sunt direct legate de importul de bunuri si valoarea acestora este inclusa in baza de impozitare a bunurilor importate potrivit art. 289;

Astfel, serviciile facturate de catre societate dvs. catre importatorul din Romania trebuie sa fie incluse in baza de impozitare a bunurilor importate potrivit art. 289, pentru a aplica scutirea de TVA.

Potrivit prevederilor art. (5) alin. (2) din OMFP 103/2016, scutirea de taxa prevazuta la art. 294 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, pentru serviciile de transport de bunuri legate direct de importul de bunuri, se justifica de prestator, in masura in care locul prestarii serviciilor este considerat a fi in Romania in conformitate cu prevederile art. 278 din Codul fiscal si daca aceasta ar fi fost persoana obligata la plata taxei conform art. 307 alin. (1) din Codul fiscal, in cazul in care nu se aplica o scutire de taxa.

Documentele pe baza carora se justifica scutirea de taxa sunt:

- a) factura sau, dupa caz, pentru persoanele care presteaza efectiv serviciul de transport, documentul specific de transport, daca acesta contine cel putin informatiile prevazute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal;
- b) contractul incheiat cu beneficiarul;
- c) documentele specifice de transport, in functie de tipul transportului, sau, dupa caz, copii de pe aceste documente;
- d) documentele din care sa rezulte ca bunurile transportate au fost importate in Uniunea Europeana si ca valoarea serviciilor este inclusa in baza de impozitare a bunurilor importate.

Întrebare:

Ne puteti spune, va rugam, daca dupa conectarea caselor de marcat la sistemul informatic al ANAF mai trebuie sa depunem declarația F4109 “Declaratie privind aparatele de marcat electronice fiscale (AMEF) neutilizate”?

Răspuns:

Dupa conectare si functionarea online a caselor de marcat, toate datele inregistrate de aparatul de marcat electronic fiscale dupa momentul conectarii aparatului la sistemul informatic se transmit automat de catre aparatul de marcat dupa generarea raportului Z de inchidere zilnica, fara a mai fi necesara in aceasta situatie transmiterea declaratiei A4200.

In cazul in care casa de marcat nu este utilizata nicio zi din perioada de raportare nu vor exista rapoarte Z de inchidere zilnica, motiv pentru care prevederile OPANAF 627/2018 referitoare la completarea si transmiterea formularului Declaratie privind aparatele de marcat electronice fiscale neutilizate - F4109 vor ramane aplicabile inclusiv pentru aparatele de marcat electronice fiscale conectate la sistemul informatic al ANAF.

Precizari in acest sens se regasesc si in Ghidul cu privire la conectarea aparatelor de marcat electronice fiscale la sistemul informatic al MF-ANAF, disponibil pe pagina de internet a ANAF - sectiunea Servicii online/Aparate de marcat electronice fiscale (case de marcat).

Ca atare, se va depune in continuare F4109 in perioadele/lunile in care casele de marcat nu sunt utilizate, chiar daca ele sunt conectate online la sistemul informatic al ANAF.

Întrebare:

AGA decide ca profitul sa fie repartizat ca dividende si platite pana la sfârșitul anului. Actionar 100% al SRL este persoana juridica din stat membru UE. Motiv pentru care nu se plateste impozit pe dividende conform cod fiscal.

Trebuie depusa D207?

Răspuns:

Formularul cod 207 "Declaratie informativa privind impozitul retinut la sursa/veniturile scutite, pe beneficiari de venit nerezidenti", reglementat prin O.P.A.N.A.F. nr. 48/2019 se completeaza si se depune de catre orice platitor de venit care trebuie sa aplice prevederile art. 224 "Retinerea impozitului din veniturile impozabile obtinute din Romania de nerezidenti", alin.(1) din Codul fiscal.

Declaratia se completeaza si se depune chiar si pentru veniturile scutite de impozit pe venit conform conventiilor de evitare a dublei impuneri incheiate de Romania cu alte state, daca beneficiarul de venit a prezentat platitorului de venit certificatul de rezidenta fiscala din statul UE.

3.Declaratia se completeaza pentru urmatoarele categorii de venituri realizate de beneficiari de venit nerezidenti:

3.2.Venituri scutite de impozitul pe veniturile obtinute din Romania, conform art. 229 din Codul fiscal sau potrivit conventiilor de evitare a dublei impuneri incheiate de Romania cu alte state:

.....

c) venituri din dividende potrivit art. 229 alin. (1) lit. c) si h) sau potrivit conventiilor de evitare a dublei impuneri incheiate de Romania cu alte state, dupa caz;

In concluzie, trebuie declarate prin D207 si dividendele distribuite nerezidentului, care indeplinesc conditia de scutire de la art. 229, alin. (1), lit. c) din Codul fiscal.

Declaratia cod 207 trebuie transmisa prin mijloace electronice de transmitere la distanta pana la data de 31 ianuarie a anului urmator platii dividendelor.

Întrebare:

Agentia presteaza servicii electronice (fotografii) si este platitoare de tva.

Pentru vanzarea in platforma web, prin contul de utilizator se va genera factura electronica si doresc sa stiu sfera de aplicare a tva-ului pentru persoanele fizice (date personale , cnp, adresa,etc) , necesare emiterii unei facturi pentru evidentierea in formularul 394.

Totodata , prestand servicii pe care electronica , ne supunem art. 278 alin (1), lit b din codul fiscal. Pentru persoanele fizice rezidente/ nerezidenta in U.E sau in afara U.E, ce tratament fiscal trebuie aplicat d.p.d.v. al tva-ului?

Se poate tine o gestiune separata, cu serie si numar diferit fata de gestiunea actuala in care operam?

Răspuns:

In cazul in care o societate aplica regimul special OSS va intocmi facturi conform prevederilor codului fiscal. Numai persoanele nerezidente care aplica OSS sunt scutite de emiterea facturilor conform codului fiscal romanesc. Acele persoane nerezidente aplica prevederile din statul in care s-au inregistrat.

Romania nu impune intocmirea facturilor pentru vanzarile la distanta cu locul in Romania daca persoana impozabila utilizeaza regimul special prevazut la art. 315.

Pentru livrarile cu locul in afara Romaniei, facturarea face obiectul normelor aplicabile in statele membre in care are loc livrarea.

Prin exceptie, facturarea face obiectul normelor aplicabile in statul membru in care este inregistrat furnizorul care utilizeaza unul dintre regimurile speciale.

Conform art 319 din Codul fiscal alin (6) lit. b):

(6) Persoana impozabila trebuie sa emita o factura catre fiecare beneficiar in urmatoarele situatii:

b) pentru fiecare vanzare la distanta pe care a efectuat-o, impozabila in Romania in conditiile prevazute la art. 275 alin. (2), cu exceptia cazului in care persoana impozabila utilizeaza regimul special prevazut la art. 315;

Aceasta prevedere este, in opinia mea, aplicabila persoanelor impozabile nerezidente care efectueaza livrari la distanta impozabile in Romania.

Conform art 319 din Codul fiscal alin (5) lit. a) si d):

(5) Fara sa contravina prevederilor alin. (31) - (35) se aplica urmatoarele reguli de facturare:

a) pentru livrarile de bunuri si prestarile de servicii pentru care locul livrarii, respectiv prestarii se considera a fi in Romania, conform prevederilor art. 275 si 278, facturarea face obiectul prevederilor prezentului articol. Pentru livrarile de bunuri si prestarile de servicii pentru care locul livrarii, respectiv prestarii nu se considera a fi in Romania, conform prevederilor art. 275 si 278, facturarea face obiectul normelor aplicabile in statele membre in care are loc livrarea de bunuri/prestarea de servicii;

d) prin exceptie de la prevederile lit. a), facturarea face obiectul normelor aplicabile in statul membru in care este inregistrat furnizorul/prestatorul care utilizeaza unul dintre regimurile speciale prevazute la art. 314, 315 si 315 2.

Prestarile de servicii electronice catre persoane fizice non-UE au locul prestarii in afara Romaniei, la domiciliul/resedinta clientilor, conform prevederilor art. 278 alin. 5 lit. h pct. 3 din Codul fiscal. Facturile se vor emite fara TVA deoarece prestarile nu vor fi considerate operatiuni impozabile in Romania prin neindeplinirea conditiei cumulative de la art. 268 alin. 1 lit. b din Codul fiscal. Aceste prestari de servicii se declara la rd. 3 din decontul de TVA D300.

Prestarile de servicii electronice catre persoane fizice stabilite/domiciliate in alte state membre UE au ca loc al prestarii tot domiciliul/resedinta clientilor, conform prevederilor art. 278 alin. 5 lit. h pct. 3 din Codul fiscal, cu posibilitatea derogarii pentru prestarile sub plafonul de 46.337 lei, in conformitate cu prevederile art. 278 1 din Codul fiscal.

Pentru prestarile de servicii catre persoane fizice/consumatori din alte state membre UE se aplica modificarile aduse comerțului electronic pe relatia B2C (Business-to-Consumer) prin Directiva (UE) 2017/2455, Directiva (UE) 2019/1995, Regulamentul de punere in aplicare (UE) 2019/2026 si Regulamentul de punere in aplicare (UE) 2020/194, aplicabile incepand cu data de 1 iulie 2021.

Societatea care efectueaza prestari de servicii electronice catre clienti persoane fizice din alte state membre UE pe relatia B2C va avea urmatoarele posibilitati, in functie de valoarea totala a prestatiilor catre acesti clienti.

Astfel, in situatia in care prestarile sunt sub plafonul de 10.000 euro (respectiv 46.337 lei), societatea va avea la indemana sa aplice trei variante de regimuri de TVA, si anume:

- varianta 1: societatea sa emita facturi conform art. 319 din Codul si sa colecteze TVA cu 19%, pe care sa o declare in decontul de TVA D300 (si declaratia D394) ca si pentru prestarile de servicii interne deoarece locul prestarii va fi considerat in Romania prin indeplinirea cumulativa a conditiilor de la art. 278 1 alin. 1 din Codul fiscal;

- varianta 2: societatea sa opteze pentru aplicarea regulii de stabilire a locului prestarii serviciilor in statul membru UE in care sunt stabiliti/domiciliati clientii conform art. 278 alin. 5 lit. h pct. 3 si art. 278 1 alin. 3 din Codul fiscal, cu inregistrarea in regimul special UE si sa se inregistreze in ghiseul unic OSS (One Stop Shop - OSS) din Romania pe portalul ANAF, cu emiterea (optionala) de facturi, colectarea de TVA aplicabila in fiecare stat membru UE unde sunt considerate prestate serviciile (unde sunt stabiliti/domiciliati clientii) si declararea si plata TVA astfel colectata prin intermediul declaratiei speciale de TVA 399 VAT Return depusa pentru fiecare trimestru, cu respectarea prevederilor art. 315 din Codul fiscal, astfel cum au fost modificate prin OUG 59/2021;
sau

- varianta 3: societatea sa opteze pentru aplicarea regulii de stabilire a locului prestarii serviciilor in statul membru UE in care sunt stabiliti/domiciliati clientii conform art. 278 alin. 5 lit. h pct. 3 si art. 278 1 alin. 3 din Codul fiscal, cu inregistrarea in scopuri de TVA in fiecare stat membru UE unde sunt considerate prestate serviciile (unde sunt stabiliti/domicilati clientii) si sa emita facturi, sa colecteze TVA si sa depuna deconturi/declaratii de TVA conform legislatiei fiscale din fiecare stat membru UE unde se va inregistra in scopuri de TVA.

In situatia prestarile depasesc plafonul de 10.000 euro (respectiv 46.337 lei), nu vor mai fi indeplinite conditiile cumulative de la 278 1 alin. 1 din Codul fiscal, iar locul prestarilor de servicii va fi considerat fiecare alt stat membru UE in care sunt stabiliti/domiciliati clientii conform art. 278 alin. 5 lit. h pct. 3 din Codul fiscal. In aceasta situatie societatea va aplica obligatoriu fie varianta 2, fie varianta 3, adica fie se va inregistra obligatoriu in regimul special UE reglementat de art. 315 din Codul fiscal, fie se va inregistra obligatoriu in fiecare alt stat membru unde sunt stabiliti/domicilati clientii respectivi. Pentru impozitul pe profit nu exista nicio particularitate.

Întrebare:

O societate trimite in fiecare an 2-3 salariati, de fiecare data alti salariati la un targ international cu standuri unde se prezinta tipul de serviciu prestart si/sau diferite exponate specifice domeniului de activitate. Vizita se incadreaza la categoria informare, reactualizare cunostinte, aflarea noilor produse pe piata. Cum ar trebui un angajator sa trateze vizita salariatilor in strainate? Este nevoie de formularul A1 in aceasta situatie pentru cei 2-3 salariati? Clauza de mobilitate presupune in orice situatie intocmirea formularului A1 sau sunt situatii cand este indelutatoare chiar daca salariatii fac vizite in afara tarii? Se poate acorda diurnal unui salariat care face o vizita de lucru in afara tarii dar nu are intocmit formularul A1?

Răspuns:

Diurna este un drept convenit salariatilor pe durata detasarii sau a delegarii.

Conform art. 43 din Codul muncii, delegarea reprezinta exercitarea temporara, din dispozitia angajatorului, de catre salariat, a unor lucrari sau sarcini corespunzatoare atributiilor de serviciu in afara locului sau de munca.

In situatia expusa pot exista doua ipoteze:

1. Delegare

Salariatii exercita temporar sarcini corespunzatoare atributiilor de serviciu in afara locurilor de munca. Informarea, reactualizarea cunostintelor, aflarea noilor produse de pe piata sunt atributii de serviciu. Insa, pentru a ne afla in situatia unei delegari salariatii trebuie sa fie temporar la aceste deplasari si in afara locului de munca obisnuit.

2. Mobilitate

Salariatii nu sunt delegati in situatia in care atributiile lor constau in astfel de deplasari in sensul ca nu au un loc de munca fix ci prin natura atributiilor, trebuie sa se deplaseze frecvent la aceste targuri si in alte locuri pentru a se informa. In aceasta situatie salariatii sunt salariatii mobili.

In ipoteza mentionata la punctul 1 salariatii au dreptul la diurna in baza art. 44 alin. (2) din Codul muncii conform caruia:

Salariatul delegat are dreptul la plata cheltuielilor de transport si cazare, precum si la o indemnizatie de delegare, in conditiile prevazute de lege sau de contractul colectiv de munca aplicabil.

Salariatii nu se afla in nicio ipoteza in situatia de detasare transnationala fapt pentru care nu li se aplica reglementarile legale privind detasarea transnationala. Aceasta intrucat nu este aplicabil niciunul dintre cazurile de detasare transnationala asa cum sunt reglementate de art. 5 alin. (2) din Legea 16/2017 privind detasarea transnationala:

- a) detasarea unui salariat de pe teritoriul Romaniei, in numele intreprinderii si sub coordonarea acesteia, in cadrul unui contract incheiat intre intreprinderea care face detasarea si beneficiarul prestarii de servicii care isi desfasoara activitatea pe teritoriul unui stat membru, altul decat Romania, sau pe teritoriul Confederatiei Elvetiene, daca exista un raport de munca, pe perioada detasarii, intre salariat si intreprinderea care face detasarea;
- b) detasarea unui salariat de pe teritoriul Romaniei la o unitate sau la o intreprindere care apartine grupului de intreprinderi, situata pe teritoriul unui stat membru, altul decat Romania, sau pe teritoriul Confederatiei Elvetiene, daca exista un raport de munca, pe perioada detasarii, intre salariat si intreprinderea care face detasarea;
- c) punerea la dispozitie a unui salariat, de catre un agent de munca temporara, la o intreprindere utilizatoare stabilita sau care isi desfasoara activitatea pe teritoriul unui stat membru, altul decat Romania, ori pe teritoriul Confederatiei Elvetiene, daca exista un raport de munca, pe perioada detasarii, intre salariat si agentul de munca temporara.

Formularul A1 este necesar in orice situatie in care salariatii se deplaseaza in alte state membre UE pentru a plati contributiile sociale in Romania.

Conform art. 11 alin. (3) lit. a) din acest Regulamentul 883/2004, sub rezerva articolelor 12-16: (a) persoana care desfasoara o activitate salariatul sau independenta intr-un stat membru se supune legislatiei din statul membru respectiv.

Astfel, Regulamentul stabileste regula potrivit careia contributiile sociale se datoreaza in statul in care salariatul presteaza activitate. Exceptiile se stabilesc pe baza de document portabil A1.

Rezulta ca in lipsa documentului portabil A1 contributiile sociale se datoreaza in statul in care salariatii presteaza activitate. Lipsa documentului portabil A1 nu echivaleaza cu inexistentia dreptului salariatilor la diurna cata vreme acestia sunt delegati avand in vedere dispozitiile art. art. 76 alin. (4) lit. h) din Codul fiscal conform carora indemnizatiile si orice alte sume de aceeași natura, primite de salariați, potrivit legii, pe perioada delegării/detasării, după caz, în alta localitate, în țara și în străinătate, în interesul serviciului, nu sunt venituri impozabile, în următoarele limite:

(a) în țara, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizație, prin hotărâre a Guvernului pentru personalul autorităților și instituțiilor publice;

(b) străinătate, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru diurna prin hotărâre a Guvernului pentru personalul român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar.

În ceea ce privește contribuțiile sociale, art. 139 alin. (1) lit. j) din Codul fiscal prevede că intra în baza de calcul al contribuțiilor de asigurări sociale indemnizatiile și orice alte sume de aceeași natura, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare, primite de salariați, potrivit legii, pe perioada delegării/detasării, după caz, în alta localitate, în țara și în străinătate, în interesul serviciului, pentru partea care depășește plafonul neimpozabil stabilit astfel:

(I) în țara, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizație, prin hotărâre a Guvernului pentru personalul autorităților și instituțiilor publice;

(II) în străinătate, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru diurna prin hotărâre a Guvernului pentru personalul român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar.

Întrebare:

Cum încadram din punct de vedere fiscal suma de 230 lei /noapte de cazare acordată conducătorilor auto trimisi în delegație, suma pentru care nu ne prezintă documente justificative deoarece conducătorii auto dorm în cabina mijlocului de transport.

Răspuns:

Conform art. 76 alin. (1) lit. k) din Codul fiscal, indemnizatiile și orice alte sume de aceeași natura, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare, primite de salariați, potrivit legii, pe perioada delegării/detasării, după caz, în alta localitate, în țara și în străinătate, în interesul serviciului sunt venituri impozabile pentru partea care depășește plafonul neimpozabil stabilit astfel:

(i) în țara, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizație, prin hotărâre a Guvernului pentru personalul autorităților și instituțiilor publice;

(ii) străinătate, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru diurna prin hotărâre a Guvernului pentru personalul român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar;

Astfel cum se poate observa din această prevedere legală rezulta că orice altă sumă ce depășește limita de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru instituțiile publice reprezintă venit impozabil cu excepția sumelor acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare.

Or, pentru ca o cheltuială să fie considerată ca a fost efectuată pentru cazare/transport este necesar document justificativ. În lipsa unui document justificativ suma acordată salariatului se ia în calcul la limita de 2,5 ori nivelul stabilit pentru diurna personalului din cadrul instituțiilor și autorităților publice.

Spre exemplu, în cazul unei deplasări în perioada 6-10 septembrie 2021, salariatului i se decontează pe zi suma de 230 lei cu titlu de alocație de cazare (fără documente justificative) și diurna în suma de 20 de lei

avand un total de 250 lei/zi.

Suma de 200 de lei (250 - 50) va intra in baza de calcul al impozitului pe venit si al contributiilor sociale.
50 lei = 2,5 ori nivelul stabilit pentru diurna netaxabila de la 1 ianuarie 2019.

HG 714/2018 se aplica personalului din autoritatile si institutiile publice astfel incat doar aceste entitati pot acorda suma de 230 lei fara documente justificative.

In consecinta, daca un sofer doarme in cabina autovehiculului nu i se pot deconta cheltuieli de cazare.
Doar cheltuielile efectuate pentru cazare pot fi decontate conform documentelor justificative.